

(reportáž z 1. ročníku festivalu Kobylka v čajovně Romantinka)

Čajovnu Romantinka, jejíž název je tvořen složeninou křestních jmen majitelů manželů Romana a Martiny Švarcových, najdeme v klidné vilové čtvrti v Praze 8 - Kobylisec. Kobylisy mají několik zajímavostí. Kromě tradičně dobré házené je zde i tragické místo bývalé vojenské střelnice, přeměněné za německé okupace na popraviště. V pátek 18. dubna 2008 však nebylo na smutné vzpomínky místo. V Romantince totiž proběhl první ročník malého festivalu s názvem Kobylka. Název není odvozen od setkání příznivců koňských dostihů, ale právě od názvu této periferní pražské čtvrti.

Prostory čajovny jsou malé a útulné. Sedí se zčásti v proutěných křeslech, zčásti na zemi a někteří se vešli na patrovou dřevěnou postel, tedy v podstatě na galerii. V čajovně se kromě čaje a medoviny podávají pouze vegetariánská, ale přesto dobrá jídla. Hlavním dramaturgem byl Zbyněk Zeman, pražský písničkář původem z Rumburku. Zbyněk svolal účinkující i jejich příznivce svým milým a nenápadným způsobem. Nejdál to měl Pavel Pokorný, který dorazil do České republiky po šesti měsících pobytu v Austrálii.

Asi tak v půl šesté večer zahájilo festival trio ve složení **Jiří Svítek** (klarinet), **Jirka Kyncl** (kytara a zpěv) a

Helena Svítková

(zpěv). Helena Svítková, jinak zpěvačka kapely Šuplík, se dnes stará především o svou desetiměsíční dcerku, ale jistě si ráda zazpívala.

Jako druhý vystoupil písničkář **Pepík Pithart**. Hlavní devizou tohoto písničkáře jsou texty. Pepík prokládá své písně svými krátkými básněmi, což je v zemi Vodňanského, Arnošta Frauenberga i Martina Rouse dost těžké. Ale Pepík Pithart se nebere smrtelně vážně a má nadhled.

Po něm nastoupil pod galerii napůl žlutý (měl žlutou mikinu) a vzácný účinkující **Jiří Zip Suchý**. Se svou kytarou, údajně pamatující Karla Hašlera, zbavenou vlasteneckých pentlí, hrábl Zip do svého osvědčeného repertoáru a připojil i několik glos směrem ke galerii, kde seděl Pepík Pithart se svou dívkou. Zip znovu přesvědčil, že je náš. Jen by mohl být náš častěji.

Priklusala první Kobylka

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 13 Květen 2008 04:00

Po Zipovi nastoupili ti, které dramaturg označil jako "nezvaní hosté". Spíše neplánovaně, než nezvaně, vystoupili v prvním písničkářském kolečku Australan **Pavel Pokorný**, zbrusu nové duo **Heduš a**

spol.

složené z Markéty Berouskové (viola a zpěv) a Jirky Vidimského. Jirka nemá s Karlem Vidimským - Cimbou společné příjmení náhodou, ale to většina diváků věděla. Poslední částí kolečka byl štíhlý a vlasatý písničkář

Jakub Janda

. Nové duo je sice v záběhu, ale sází zejména na hlas Markéty Berouskové, která si skládá písně. Občasný úlet byl zcela jistě v atmosféře čajovny odpuštěn. Pavel Pokorný překonal několik časových pásem, ale bylo vidět, že je šťastný, že je doma. Jakub Janda má křehké a jemné písně a místy mi tak trochu připomínal barvou hlasu mladičkého Žalmana. Uvidíme, ale jistě o Jakubovi ještě uslyšíme.

Další kolečko bylo ve znamení smíchu, místy řehotu. **Michala Kněbla** jsem už dlouho neslyšel a vůbec mi nevadilo, že většinu jeho folkových rapů a ostatních špílů znám. Michal je velmi dobrý český folkový hudební klaun. Písničkář

Radovan Rybák

, původem z Ostravy, byl pro mě příjemným překvapením. Barvou hlasu mi Radek místy připomínal Romana Horkého, ale nikoliv repertoárem. Radek má vtipné texty, samozřejmě místy šité na rodné Ostravsko. Rád se na Radka přijdu do jeho mateřských Krásných ztrát podívat. Třetím v kolečku byl dramaturg

Zbyněk Zeman

. Zbynka znám řadu let a jeho písně jsou vždy zárukou kvality a osobitého humoru.

O acapellovém souboru **Toast singers** jsem psal několikrát. Myslím, že pro některého diváka měla tato sympatická šestice, vedená Michalem Aronem, premiéru. Toasti mají jistě zase pár nových fanoušků. V prostředí Romantinky zní acapella bez drátů jako pohlazení.

Pak se dala dohromady čtveřice dalších "nezvaných hostů", tvořená **Pepíkem Pithartem**, jeho blond partnerkou

Katkou Masopustovou

z dua Pospolu,

Jakubem Jandou

a Pepíkovou slečnou. Zazpívali několik písní, které mají rádi, a myslím, že "navarovky" máme rádi všichni.

Duo Svitky jsem ke své ostudě slyšel poprvé. Písně Jirky Kyncla doprovázené klarinetem

Jiřího Svítka by rozchechtaly i mrtvého. Jiřího Kyncla bych označil jako zpěváka naivistu a tak trošku jsem si vzpomněl na Jana Vodňanského. Některé písně mají svůj původ v panelákové době a psychice, ostatně jako část repertoáru Panelákoví fotři, jednoho z nejpodivnějších fenoménů českého folku, v němž Jiří Kyncl rovněž hraje jednu z hlavních rolí.

Už dlouho jsem neslyšel **Jana Matěje Raka** jako písničkáře. Přišel doprovázen svou usměvavou copatou manažerkou Milenou Kratochvílovou a na improvizovaném jevišti stál, či spíše seděl, vedle Honzy Řepky. Matěj Rak miluje historii a písně prověřené léty. V současnosti dává dohromady písně na téma automobilismus, cvičí na kytaru repertoár Františka Kmocha a v květnu nás jistě s Františkem Vlčkem něčím pěkným překvapí. V Romantince zněly písně starší i novější, včetně nadčasového *Hanky*, který není jen o Rukopisech. Psát o Honzovi Řepkovi v superlativěch, to je opakování téhož. Toho mladého muže by si měla více všimnout média i hudební publicisté. Víte vůbec, jaký talent tady obchází pražské hudební kluby, vážení a milí znalci? Závěrečné místo patřilo

Martinu Rousovi

, téměř o generaci staršímu, než je

Honza Řepka

. Bohužel o něm platí totéž, jako v případě Honzy. Martin Rous má nezaměnitelný rukopis, ať jde o melodie či texty a je mnohotvárný. Lepší závěr večera dramaturg nemohl vymyslet.

Večer pak pokračoval i za účasti obou milých majitelů čajovny jamem. Poslouchat společně kytary Honzy Řepky, Martina Rouse a Matěje Raka, to je neopakovatelný zážitek. Písničkářská Kobyłka zkrátka a dobře doběhla včas a na správné místo. Těšme se na další.